

Hetvennégy szőregi dolgozó paraszt elindult, hogy a szövetkezeti gazdálkodás útján szépítse boldogabb jövőjét

A szőregi termelőcsoportok tagjai elhatározták, hogy helyes felvilágosító munkájukkal meggyőzik az egyénileg dolgozó parasztokat a nagyüzemi gazdálkodás fölényéről. A termelőcsoportok tagjai utcáról-utcára, házról-házra járnak már napok óta. Elmondják az egyénileg gazdálkodó dolgozó parasztoknak, mit értek el a múlt évben, milyen terveik vannak a jövőben. Az a céljuk, hogy Szőregen minél több dolgozó parasztnak biztosítsák azokat az előnyöket, amelyeket már ők élveznek, amit a nagyüzemi gazdálkodás nekik nyújt.

A Petőfi termelőszövetkezet

elnöke, Kasza elvtárs boldogan üdvözlölte: „Pár nap alatt mintegy 11 egyénileg gazdálkodó jelentkezett hozzánk felvételre. Közöttük volt Lénárt József, Tüth Pál négyholdas dolgozó paraszt és Ecseki János 15 holdas középparaszt is. Pedig ezek nemrégig még úgy nyilatkoztak: Várnak még, majd megvárják.”

Ecseki János azonban megértette, hogy minden elmulasztott nappal a saját boldogulását késlelteti. „Figyelem a Petőfi termelőszövetkezet a megalakulásától kezdve, Nyolcan kezdtek. Ma már jóval szárazon felül van tagjainak száma. Vagyunk is jóval az egymillió felett van. Most, hogy többen leszünk, még több eredményt érünk el.”

A „Vörös Rózsa”- és „Micsurin”-termelőcsoportok

sem maradnak le csoportjuk felfejlesztésében. Nemcsak várták és szívesen látták a hozzájuk belépő dolgozó parasztokat, hanem rendszeresen el is jártak hozzájuk. Elvitték a csoport működési szabályzatát a dolgozó parasztoknak és azt megvitatták velük. Munkájuk eredménye, hogy pár nap alatt a „Vörös Rózsa” 12 „Micsurin” termelőcsoportba pedig 11 tag lépett be. Ezekkel az eredményekkel a szőregiek azonban

nem elégednek meg.

Van még számos olyan dolgozó paraszt a községben, akik szeretnék a csoportba lépni, de még túlszerezték lépésnek tartják, hogy egyszerűen a legfeljebb módon, a III. típusú csoportban gazdálkodjanak. Az elmúlt napokban 20 szőregi kis- és középparaszt határozta el, hogy első típusú termelőcsoportot alakítanak a községben. Kezdeményezéseiket felkarolták, segítették a község termelőcsoportjai és a párt-szervezet népművelői.

A földművelőszövetkezet vezetősége

gyűlést tartott. A gyűlésen azok a földművelőszövetkezeti vezetőségi tagok, akik még eddig egyénileg gazdálkodtak, elhatározták, hogy példamutatóan járnak az egyénileg gazdálkodó parasztok előtt.

Engedi József 8 és fél holdas középparaszt, a helyi földműves szövetkezet igazgatóságának tagja a következőket mondotta:

„A földművelőszövetkezet a dolgozó parasztság egyik segítője és támasza. Bennünket vezetőket, igazgatóság tagokat azért választották meg, hogy a dolgozó parasztság érdekeit képviseljék. Most is példával kell nekünk előljárni. Ezért én belépek az I. típusú termelőcsoportba.” Példáját követtek mások is az igazgatóságokból: Hegykői Ferenc 12 holdas középparaszt, Kovács Lajos dolgozó paraszt.

Az MNDSz és a DISz vezetősége

a földművelőszövetkezet vezetőségéhez hasonlóan határozott. Ma már

az MNDSz majdnem minden vezetőségi tagja szes tag.

Muszták Attila DISz titkár, népművelő a reggeli órákban örömmel jelentette: beszervezte Papp László DISz fiatalát a Vörös Rózsa. Most népművelő munkára indul a többi DISz vezetőségi taggal együtt. „Mert nem elégedhetünk meg azonnal” — mondja, — „hogy csak a DISz vezetősége legyen szes tag. Az a célunk, hogy minden DISz fiatal bevonjunk a társas gazdálkodásba.”

A földművelőszövetkezet, az MNDSz, a DISz vezetőség tagjai a termelőcsoportok és a párt-szervezetek népművelőivel együtt indulnak Szőregen felvilágosító munkára a dolgozó parasztok közé. Egyemberként mozdulnak meg, hogy előbbre vigyék, a társasgazdálkodás ügyét Szőregen és hogy segítsék a megalakuló I. típusú termelőcsoportot. Jovanov Bogdán 12 holdas középparaszt, tanácsos, nemrégig iratkozott fel az I. típusú csoportba, de már ő is

népművelő-munkára indult.

Csikós Ferenc népművelő azzal jött be a párt-szervezetbe, hogy jó eredményt ért el, 9 dolgozó parasztot győzött meg felvilágosító munkájával a társasgazdálkodás helyességéről. Beloncsy Radován és Szilovics József népművelők felvilágosító munkája nyomán 13 kis és középparaszt iratkozott fel az I. típusú csoportba.

A mai napon pedig megszületett az első győzelem. A győzelmi jelentés így hangzik: „Hetvennégy szőregi dolgozó paraszt indult el, hogy a szövetkezeti gazdálkodás útján építse boldogabb jövőjét. Ezek közül 43 dolgozó paraszt az I. típusú termelőcsoportba iratkozott fel.”

Ez az eredmény azonban nem végeles. Még többen is jönnek. Csikós Ferenc 8 holdas, Palotás József 14 holdas, Tóth József 10 holdas középparasztok és Kovács János 5 holdas dolgozó paraszt ígérték, hogy egy-két napon belül elhatározzák magukat és ők is belépnek az I. típusba, csak még bővebben megbeszéljük a családdal.

★

Zsong-bong a község. Az utcákon, a kapuk előtt csoportosan állva arról beszélnek az emberek, „ki lépett már be az utcában valamelyik termelőcsoportba”. Délelőtti kijelentették: „A Szőre-utca vezető, az utcában lakók jórésze már termelőcsoport tag.” Dehátan már a Petőfi-utcaon bízták, hisz a „tehetősebbjei”, Ecseki János 15 holdas középparaszt, Kis Sándor 11 holdas középparaszt, Kozma József 7 holdas középparaszt, Tóth Pál 4 holdas dolgozó paraszt és még jó néhányan léptek már be ebből az utcából.

A viát Bosnyák Ferenc új belépő döntötte el:

„A versenyt csak akkor lehet eldönteni, amikor valamelyik utca már azt jelenti, hogy: nálunk, ha nem is mind, de a legtöbb dolgozó paraszt már szes-ben van.” Ezért vegyük hát most fel a versenyt.

A község utcáin kigyulladt a villanylámpák. Este van. Hosszú sorokban özönlik Szőreg dolgozó parasztai a kultúrházba. Sokan közöttük már szes tagok. A termet már zsúfolásig megtöltik, amikor a mórakalmi úttörők megkezdik a műsort. Szóvalakozik a napi munka után Szőreg dolgozó parasztai. És a termelőcsoportokba újonnan belépett dolgozó parasztok önkéntlenül is arra gondolnak: „Lám, ezen is látszik, hogy szemlél az élet Szőregen.” Így is van. Még szebb is lesz.

★ Párthírek

Falujárók figyelem!

A falujárók részére pénteken délután 5 órakor a Kávin-tér 6. szám alatt összevont falujáró-értekezletet tartunk. Minden falujáró pontosan jelenjen meg.

Agit. prop. osztály.

A középkader felsőfokú és középfokú egyéni tanulók, önálló tanulók részére pénteken délután 6 órakor Pártoktatás Házában fontos előadást tartunk a „Mezőgazdaság szocialista átépítés elvi kérdései” című anyagból.

Agit. prop. osztály.

Az alapfokú politikai iskolavezetők részére pénteken délután fél 5 órakor a Klauzál-gimnáziumban előadást tartunk a „Magyar Népköztársaság Alkotmánya” címmel. A középfokú politikai iskolavezetők részére a Pártoktatás Házában 4 órakor szemináriumot tartunk a

„Szocialista iparosítás elvi kérdései” című témakörből, illetve a következő anyagból.

Az alapfokú propagandisták részére rendezendő előadáson az ellenőrök is jelenjenek meg.

Agit. prop. osztály.

Szombaton d. u. 4 órakor a Pártoktatás Házában a Rádiószeminárium vitavezetői részére megbeszélést tartunk. A titkár elvtársak gondoskodjanak arról, hogy a vitavezető elvtársak feltétlenül jelenjenek meg, mert az eddigi munkájukról kell beszámolni és itt kapják meg a jövőbeni munkájukhoz szükséges módszertani szempontokat.

Ma, pénteken d. u. 4 órakor a vállalatvezetők, az ÜB-titkárok és személyzeti felelősök részére összehívott értekezletet tartunk a Sztálin-sétány 10 sz. alatt. Az elvtársak pontosan jelenjenek meg.

PARTÉLET

„Baloldaliak” — jobboldali elhajlása Pitvaroson

Sztálin elvtársról megkérdezték egyszer: melyik elhajlás veszélyesebb: a baloldali, vagy a jobboldali? Sztálin elvtárs így válaszolt: mind a kettő veszélyesebb.

Pitvarost eddig úgy ismerték a megye, hogy ott szívesen esnek az elvtársak baloldali túlzásokba. Mintegy három héttel ezelőtt Hosszú elvtárs, a szes elnöke a földművelőszövetkezetek értekezletén azt mondotta: aki eddig nem jött, arra már nincs szükség a szesben. Hosszú ideig uralkodott a párt-szervezetekben az a hangulat, hogy a Párt ne agitáljon, hanem diktáljon. „Hiszen ezek a betelepültek mind fasiszták.” Minden úgy történt Pitvaroson, ahogy azt Rákosi elvtárs február 10-i beszédében mondotta. A Párt erős volt Pitvaroson, az 1945-ös választáson a Kommunista Párt a falu 75 százaléka adta szavazatát. Csak aztán nem becsülték meg a nép bizalmát a pitvarosi elvtársak. Fejükbe szánt a dicsőség. — Mi erősek vagyunk, kiharcoltuk a hatalmat, csak nem fogunk gaszulálni azok előtt, akik még mindig nem látják meg, hogy igazunk van — mondogatták egymás között a párt-szervezetben. Ennek a politikának az lett a következménye, hogy a termelőszövetkezet, amely az egész megyében az első között alakult meg, elszigetelődött a falu parasztágától. Ebben az évben például csak 4 új tag lépett be.

— Most adjuk ki a kezünk közül a hatalmat, amikor már kiharcoltuk? — mondogatták egymás között a párt-szervezetben az „rég” elvtársak, amikor új tagokat vettek fel. — Miért most jönnek, amikor nem kell már harcolni? Ránk már nem is lesz szükség, úgylátszik.

A falu vezetését, a hatalmat féltették az új tagoktól. Jól érezték magukat elszigeteltségükben a pitvarosiak. Így jutott el a lejtőre a valamikor élenjáró, harcoss párt-szervezet, amelyik lassan-lassan hadsereg nélküli vezérkarrá változott. Egyszerre azon vették észre magukat a pitvarosiak, hogy elsőből az utolsók lettek. Különösen a termelés frontján.

Alkudozás az ellenséggel

A baloldali elhajlás abból származik, hogy lebecsüljük az ellenség erejét. A jobboldali abból, hogy túlbecsüljük, de mind a kettő egyformán az ellenségnek használ. Tehát a „legbaloldalibb” frázishoz is előbb-utóbb eljut a jobboldali elhajláshoz, az ellenséggel való cimboráláshoz, alkudozáshoz. Ez történt Pitvaroson is. Lebecsülték a tömegeket, de már egy évvel ezelőtt a párt-szervezet egyik „legbaloldalibb” tagját, Dovalovszki párttitkár azért kellett leváltani, mert a kulák malmossal cimborált.

Elkövetkezett az idő, amikor ugyanazok a pitvarosi elvtársak, akik még nem olyan régen azt mondogták, hogy „mi az ördögöt se félünk”, most, a kulák elleni harcban, a termelési eredmények fokozásáért vívott harcban nem mertek, nem tudtak a tömegektől elszakadni párt-szervezetükre támaszkodni. Mit csináltak? A meggyőzést a közigazgatási eljárásokkal „helyettesítették.” Így csuszított át a párt-szervezet irányítása a párttitkár kezéből a tanácsítók kezébe.

„Lehetetlen követelni tőlünk, nem tudjuk teljesíteni”

Amikor Népköztársaságunk törvénye a begyűjtés kérdésében megjelenti, a pitvarosiak már eleve legyintették a kezüket; „A felét se tudjuk teljesíteni, ez lehetetlen.” Megforgatták a rendeletet, átnézték jobbról is, balról is, azután képmes kétségbeesésükben siránkozni kezdtek, hogy milyen lehetőséget is követel tőlük a Párt, meg az állam.

Nemcsak a tanácsházban, meg a párt-szervezetben, de Szépe Mihály kocsmájában is összeültek megvitatni az eseményeket. A kocsmában aztán „véletlenül” be-benézett Lénárt János, a két cséplőgarnitúra kulák, Varga Péter, Öhi Albert, meg „Szövő Laci” is, akinek csak 15 holdja van most, de 80 volt. A kocsmában aztán nemcsak a hírek, hanem a „jó tanácsok” is szállingóztak, hogy „mit kéne tenni?”. Itt „tudta meg” a kulákoktól nem egy pitvarosi paraszt, hogy „a jószágokat búzával kell etetni, a

kukoricát meg érdemesebb elfekettetni.”

Kukoricavásár a kulákkocsmában

A Szépe-féle kocma igen „erkölcsös” hely Pitvaroson. A kocsmároson kívül még a falraakasztott feszület is arra vigyáz, hogy demokratikus államunk törvényeinek végrehajtása miatt ne hagyja elhárítozni valaki a pitvarosiakból. Káromkodni sem szabad a kocsmában, csak akkor, ha a begyűjtésről van szó, vagy a demokrácia más rendeletről. A kocsmáros maga igen „ügyes ember”, mindenki „jóban van”. Mindent tud, mindent lát. Ha valakinek kukoricája van eladó feketén, csak be kell szólni a kocsmába, hogy „két mázsa, három mázsa, vagy öt mázsa kukoricát akarok eladni.” Néhány napon belül a vevő is megtudja a Szépe-kocsmárosról, természetesen a megfelelő haszon fejében. A napokban is műtrágyát szállítottak a kocsmárosnak néhány zsákkal, csak hogy szakadt volt a zsák és valahogy „tévedésből” műtrágya helyett kukorica csurgott ki belőle a padlóra.

A múlt héten Szurmik József, a párttitkár öccse, a szövetkezet termelési felelőse is igénybevette a kocsmáros szívességét 2 mázsa kukorica erejéig. Ennyit akart Szurmik József elfekettetni. A felajánlást is „teljesítette”, nem álltotta, hogy kommunista népművelő létere 10 kg kukoricával dugja ki a nép államának a szemét. Nemcsak a kocsmában, de a daráló-malomsnál is hozzá lehet jutni a kukoricához. Ott azok tartják, akik fél téglával verik a mellüket, hogy „nálam egy deka kukorica sincs — nekem nem termett.”

A párt-szervezet és a tanács semmit sem tud

Csodálkozva hallgatja ezeket a híreket saját községéből Komoly Pál, a tanácsítók és Hermanné, a közellátásügyi csoport vezetője. Minderről ők semmit sem tudnak. „A bizottságok a felelősök” — mondják szinte kórusban. — „Rosszszak a népművelők. Nem tudunk csinálni semmit se. A malomban is pontosan vezetik a könyvelést, egy szavunk se lehet. Az öt holdon aluliakat kéne elszámoltatni. De nem engedjük.”

— Hát a kulákok? — vetjük közbe.

A magyar szervezett dolgozók tiltakozása a Szakszervezeti Világszövetség párisi központjának betiltása ellen

A Magyar Szakszervezetek képviselői szerdán nagykövetség előtt tartottak, amelyen elhatározták, hogy levélben tiltakoznak Plevén francia miniszterelnökkel a Szakszervezeti Világszövetség párisi központjának betiltása ellen.

A tiltakozó levél leszögezi: Az 1,700,000 magyar szervezett dolgozó képviselőjében összeállt üzem és szakszervezeti vezetők felháborodott tiltakozásukat fejezik ki annak látán, hogy Plevén kormánya cinikus következetességgel véghez is akarja vinni január 26-i amerikai parancsra hozott határozatát a demokratikus világszervezetek, köztük a Szakszervezeti Világszövetség párisi központjának betiltásáról.

Mi, magyar dolgozók megannyiunk különbséget tenni egy nép és annak elnyomói között — mondja a levél. Nagyon is jól látjuk az összefüggést egyrészt Nyugat-Németország felfegyverzése, Krupp és a náci tábornokok szabadonbocsátása, másfelől a Szakszervezeti Világszövetség ellen hozott intézkedések között. Jól tudjuk, hogy ezek nem francia, hanem amerikai rendelkezések, amelyeknek Önök, miniszterelnök úr, csupán alantas végrehajtoi.

Tudomásul kell azonban venniük, hogy sohasem sikerülhet Önöknek, sem gazdáiknak megakadályozni a 64 szakszervezeti központra és 78 milliónyi szervezett dolgozóra támaszkodó Szakszervezeti Világszövetség eredményes harcát a békéért — mondja tovább a levél.

Követeljük a Franciaország becsületét s a világ dolgozóinak igazságérzetét egyaránt sértő fasiszta rendelkezés azonnali visszavonását, — fejeződik be a levél.

Csüörtörökön délelőtt küldöttség jelent meg a francia követségen, hogy átadja a levelet. A követség tanácsosa elolvasta a levelet, de nem volt hajlandó továbbítani azt kormány felé.

— Azoknak nincs már egy szem gabonájuk, vagy kukoricájuk se — válaszolják mind a ketten. — Egyébként is, nálunk alig van kulák. De azért is a bizottság „felől”, hogy „nincsen” kulák. Varga Péter 44 holdas kulákról jellemzőképpen azt igyekeznek elmondani, hogy nem biztos, hogy kulák, mert nem olyan régen vásárolta a földjét és sokan vannak rá. Ime, megjelenik a „jókulák”. Minden esetre nehéz elképzelni, hogy Varga Péter különösképpen nyomorogva 44 hold földjén.

Hogy teljes legyen a kép, ahhoz még hozzá kell tenni, hogy Komoly Pál, a tanács titkára nehezebb feladatok idején meg szokott „betegedni.”

★

Pitvaros község 15 százalékára teljesítette begyűjtését. Nem csodálatos, hiszen maga a terményfelelős, a párttitkár öccse, a népművelők vezetője is feketézik. Nem csodálatos, hiszen a népművelők irányítása, a párt-szervezet irányítása kicsuszott a Párt kezéből és a nehézségektől meghátráló tanácsítók vette át a kommandót. Így adták el évtizedek harcával szerzett becsületes hírnevüket a pitvarosiak, azért a bizonyos egy tál leneséért, azért a 2-3 mázsa kukoricáért, amit elfekettettek. A község egykori „balrahangló” párt-szervezetének népművelője, Kondé József például arról panaszokodik, hogy — „ha már el tudtuk zavarani a grófokat, meg a bárókat, miért nem szüntettük be az adót. A kis-parasztok nem a géphalomát veszik igénybe, hanem a kulák igáját. A párt-szervezet, meg a rendőrség túri, hogy Szépe kocsmáros így nyilatkozzék róluk: „A mi rendőrségünköt ki lehet vinni a kukoricát. Nem kell félni a mi kommunistáinktól.”

A pitvarosi párt-szervezet sürgősen küszöbölje ki az eddigi hibáit. Ha a kommunisták közül is akadnak olyanok, akik össze-paktálnak a kupeckekkel, kulákokkal, akkor hogy akarják folytatni az osztályharcot? Ha maga a tanácsítók nem hisz a rendelet végrehajtásában, abból csak az szület, amit Rákosi elvtárs mondott: „Nem akarásnak nyögés a vége.” Ideje, hogy a pitvarosiak is megtanulják, hogy a Párt Pitvaroson is Párt, a törvény Pitvaroson is törvény. És a törvény végrehajtásában jó példával a kommunistáknak kell élenjárniuk.

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—